

Økologi & Bærekraft AS

Naturmangfoldsrapport

Tveiterås

Opphus

Bergen kommune

utarbeidet av økolog Christian E. Mong

20. januar 2026

NATURMANGFOLDRAPPORT TVEITERÅS

Tiltak: Bygging av enebolig, Bergen kommune

Tiltakshaver: Opphus

Utarbeidet av: Økologi & Bærekraft AS, Christian E. Mong

Dato: Januar 2026

Innholdsfortegnelse

1. Sammendrag.....	4
2. Områdets naturmangfold.....	5
3. Mulige virkninger av tiltaket.....	12
3.3 Vannressurser.....	17
4. Vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8–12.....	19
5. Konklusjon.....	21
6. Kilder.....	23

1. Sammendrag

Denne naturmangfoldrapporten omfatter et planområde på ca. 11,7 daa ved Tveiteråsvegen på Paradis i Bergen kommune (gnr./bnr. 9/239 mfl.), der det foreslås oppføring av en firemannsbolig med tilhørende infrastruktur. Området ligger i et småkupert dalsøkk mellom Tveiteråsvegen i vest og Myravatnet i øst, og inngår i et landskapsrom som har både økologiske, hydrologiske og landskapsmessige sammenhenger med nærliggende våtmarker, skog og kulturlandskap.

Rapporten bygger på en sammenstilling av eksisterende databaser (Artsdatabankens Artskart og Naturbase) og egne feltregistreringer utført 27. juli og 23. september 2021. I tillegg er det foretatt nye uttrekk fra Artskart i januar 2026 for å sikre at vurderingene bygger på oppdatert rødliste- og artsinformasjon.

Innenfor og i nær tilknytning til planområdet er det identifisert tre hovedkomponenter av betydning for naturmangfoldet: en fukteng i dalbunnen, en smal stripe med lågurtskog med blant annet ask langs Haakon Sæthres veg, samt en allé av store, gamle bøketrær og parklindetrær langs Tveiteråsvegen. I det videre influensområdet, særlig mot Myravatnet, forekommer det en rekke rødlistede fuglearter og enkelte rødlistede karplanter og sopper, men disse er knyttet til våtmark, åpent vann og eldre skogsmiljøer utenfor selve tiltaksområdet.

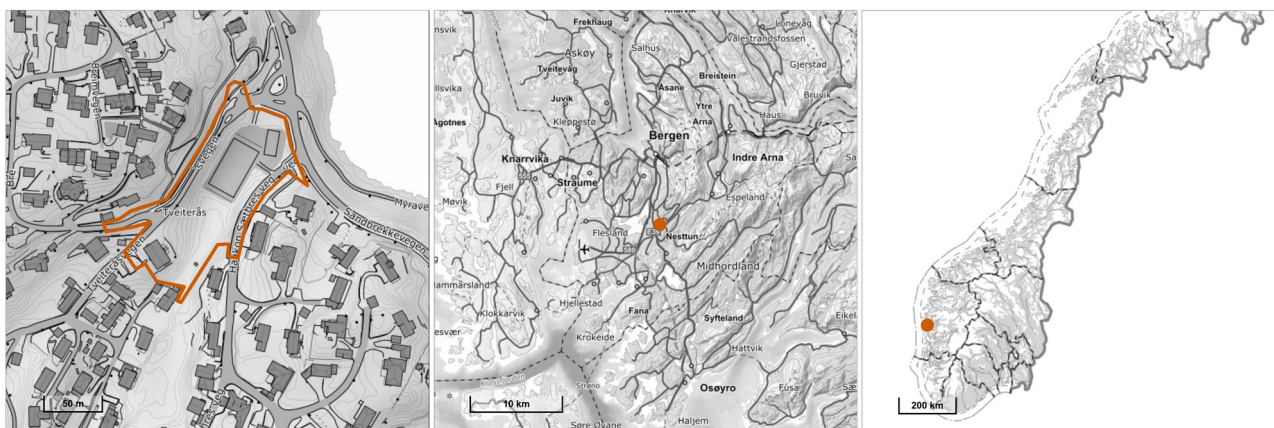
Samlet vurderes det planlagte tiltaket å gi begrensede negative konsekvenser for naturmangfoldet, forutsatt at den verdifulle alléen sikres mot fysiske inngrep, at spredning av fremmede arter hindres, og at overvann og anleggsvann håndteres slik at avrenning ikke fører til forringelse av Nesttunvassdraget.

Planområdet mangler funksjonelle leveområder for rødlistede arter og består av allerede påvirkede naturtyper.

2. Områdets naturmangfold

2.1 Planområdet og eksisterende situasjon

Planområdet ligger i et markert dalsøkk mellom Tveiteråsvegen og Myravatnet, i et område der topografi, hydrologi og geologi gir et relativt høyt økologisk potensial sammenliknet med omkringliggende boligområder. Området ligger under marin grense og er dominert av marine sedimenter med høyt kalkinnhold, noe som gir et næringsrikt og fuktighetsbevarende jordsmonn. Dette er dokumentert både gjennom NGUs løsmassedata og gjennom feltobservasjoner fra 2021, der det ble påvist et tykt jorddekke med høy bonitet og lite bart fjell.

Figur 2.1 Tre kart som viser utredningsområdet markert med oransje i ulike skala.

Terrenget heller slett mot sør, slik at overflate- og grunnvann drenerer i retning Nesttunvassdraget, mens Myravatnet ligger som et naturlig hydrologisk og økologisk tyngdepunkt nordøst for planområdet. Denne plasseringen gjør at området inngår i et sammenhengende blågrønt nettverk der vann, vegetasjon og dyreliv beveger seg gjennom landskapet, selv om deler av korridoren er fragmentert av bebyggelse og tekniske inngrep.

2.2 Kartlagte naturtyper og strukturer

Naturbase og egne feltregistreringer viser at planområdet og dets nærmeste influensområde rommer flere ulike natursystemer og strukturer med ulik grad av naturverdi. Den mest markante naturtypen innenfor selve planområdet er en fukteng i dalbunnen, klassifisert som *T32-C-10 kalkrik fukteng med klart hevdpreg og svakt preg av gjødsling*. Denne naturtypen oppstår på marine, kalkrike sedimenter med periodevis høy grunnvannstand, og kjennetegnes av en blanding av myrarter og fastmarksarter med kraftig vekst.

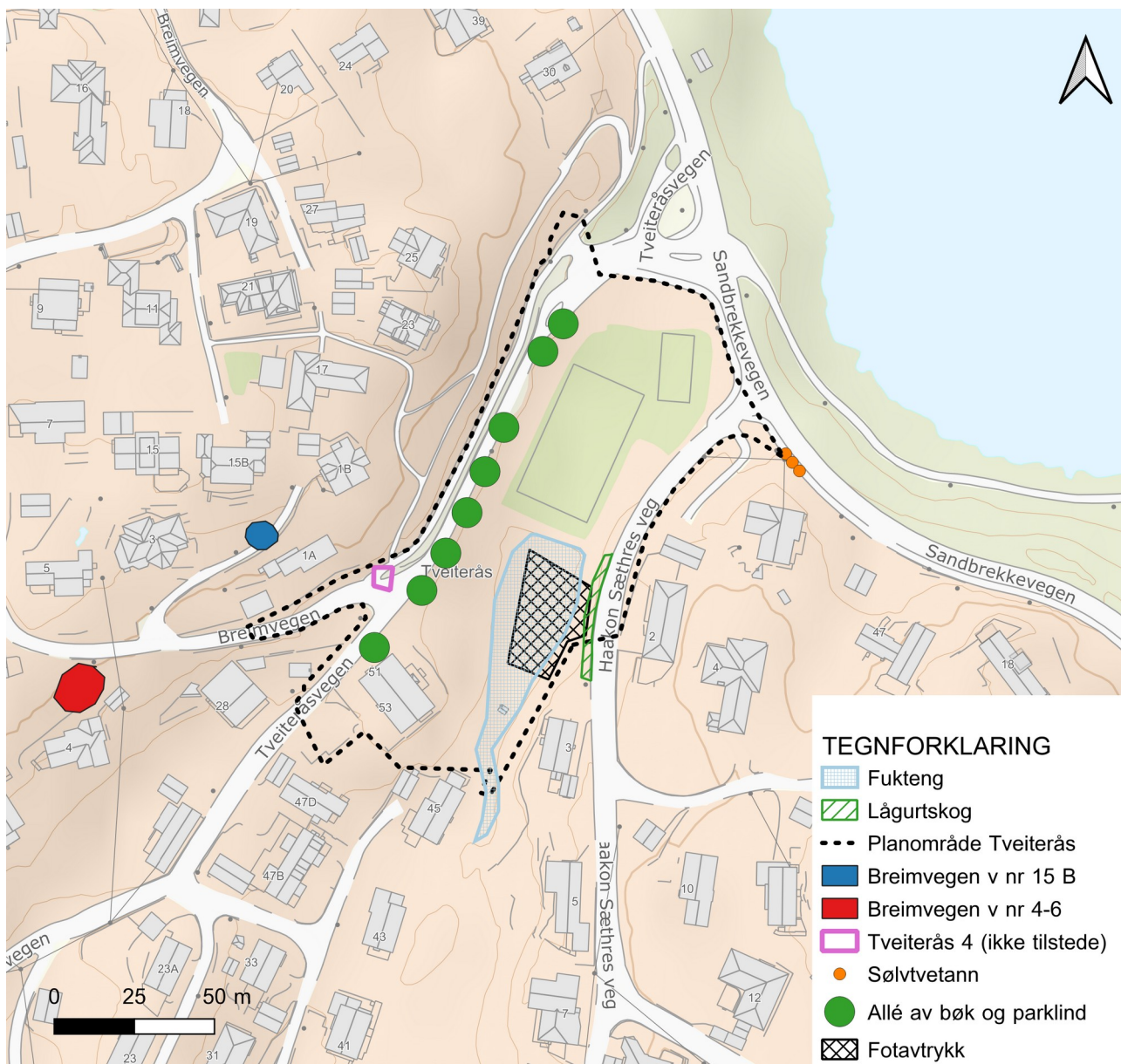
Feltbefaringene i 2021 viste imidlertid at denne fuktenga er betydelig påvirket av menneskelig aktivitet, sannsynligvis gjennom grøfting i forbindelse med fotballbanen og omkringliggende infrastruktur. Den senkede grunnvannstanden har satt i gang en suksesjon der fukteng fortreges av høyvokste urter, busker og unge trær, og området er i ferd med å utvikle seg mot kratt og vil etterhvert få flere skogsarter.

Langs Haakon Sæthres veg forekommer en smal stripe med lågurtskog (T4-C-3), der ask er fremherskende. Skogen er smal og kantpåvirket.

Langs Tveiteråsvegen ligger en allé av store, gamle trær bestående av bøk *Fagus sylvatica* og parklind *Tilia × europaea*, med stammeomkretser på mellom 322 og 400 cm. Selv om disse trærne ikke er hjemmehørende i området, representerer de betydelige landskapsmessige, estetiske og økologiske verdier, og de fungerer som leveområde for insekter, fugler og vedboende organismer.

En kartfestet utvalgt naturtype (hul eik, «Tveiterås 4») ligger ikke i planområdet eller innenfor influenssonen for tiltaket, denne er kartfestet feil på *naturbase*.

Cirka 50-100 meter vest for planområdet er det registrert ytterligere to naturtyper bestående av gamle trær på *naturbase*; disse heter "Breimvegen v nr 15 B" og "Breimvegen v nr 4-6" - disse har ingen relevans for planområdet og en eventuell utbygging av dette. Se figur 2.2 for kart over planområdet, naturtyper og bestander eller enkeltindivider av arter.

Figur 2.2. Kart generert med qGIS som viser planområdet og elementer av natur i nærområdet.

2.3 Arter

Artskartuttak fra 2023 og 2026 viser at det er registrert en rekke rødlistede arter i det videre influensområdet rundt planområdet, særlig knyttet til Myrvatnet og våtmarkene øst for bebyggelsen. Dette gjelder blant annet flere våtmarks- og vannfugler, som sivhøne *Gallinula chloropus*, vannrikse *Rallus aquaticus*, sandsvale *Riparia riparia* og ulike måkearter, samt fugler som hønsehauk *Astur gentilis* og granmeis *Poecile montanus*.

Disse artene er økologisk knyttet til større sammenhengende våtmarks- og skogsmiljøer rundt Myrvatnet, og er ikke egnede hekke-, nærings- eller leveområder for dem innenfor selve planområdet. Tiltaksområdet fremstår derfor ikke som funksjonelt habitat for disse artene, men inngår i et større landskapsrom som de kan benytte til forflytning og spredning.

2.3.1 Rødlistede arter (Artskart 2023)

Innen influensområdet rundt planområdet er følgende rødlistede arter registrert, se tabell 1.

Tabell 1: Rødlistearter observert etter 2005 i nærheten av planområdet.

kategori	Vitenskapelig navn	Norsk navn	artsgruppe
CR	<i>Lamiastrum galeobdolon*</i>	gulltvetann	Karplanter
EN	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask	Karplanter
EN	<i>Hymenoscyphus albidus</i>	europesk askeskuddbeger	Sopper
VU	<i>Astur gentilis</i>	hønsehauk	Fugler
VU	<i>Chloris chloris</i>	grønnfink	Fugler
VU	<i>Gallinula chloropus</i>	sivhøne	Fugler
VU	<i>Grifola frondosa</i>	korallkjuke	Sopper
VU	<i>Larus argentatus</i>	gråmåke	Fugler
VU	<i>Larus canus</i>	fiskemåke	Fugler
VU	<i>Poecile montanus</i>	granmeis	Fugler
VU	<i>Rallus aquaticus</i>	vannrikse	Fugler
VU	<i>Riparia riparia</i>	sandsvale	Fugler
NT	<i>Allium ursinum</i>	ramsløk	Karplanter
NT	<i>Apus apus</i>	tårnseiler	Fugler

kategori	Vitenskapelig navn	Norsk navn	artsgruppe
NT	<i>Cheilosia fasciata</i>	liten ramsløkflue	Tovinger
NT	<i>Passer domesticus</i>	gråspurv	Fugler
NT	<i>Phalacrocorax carbo</i>	storskarv	Fugler
NT	<i>Sturnus vulgaris</i>	stær	Fugler

CR - kritisk truet, EN - sterkt truet, VU - sårbar, NT - nær truet

*CR-arten gulltvetann gjelder hageformen sølvtvetann og har ingen naturverdi.

Ingen av disse har særlig tilknytning til habitat inne i selve planområdet – de er knyttet til Myravatnet, våtmarker og omkringliggende skog.

2.3.2. Egne feltregistreringer

I fuktenga ble det funnet typiske fuktmarksarter, blant annet; mjødurt, krypsleie, sølvbunke, øyrevier, og andre vanlige arter på fuktig og frisk mark.

Hjertegrass ble funnet vest for Tveiteråsvegen, utenfor tiltaksområdet.

Den registrerte observasjonen av den kritisk truede arten gulltvetann er en klonalt oppformert hagekultivar som ikke representerer lokalt tilpasset eller verdifull genetikk. Denne bestanden består utelukkende av hagerømlingen som gjerne kalles sølvtvetann *Lamium galeobdolon argentatum*. Den regnes som fremmedart uten verneverdi, og er således en unøyaktig benevnelse i registreringen på artskart.

Figur 2.3. Bilde av sølvvetann fra befaring – beklager bildets dårlige kvalitet. Typisk for underarten er de lyse feltene på hver bladplate. Det er disse feltene som gir underarten navnet.

2.4 Fremmede arter

Fuktenga og tilgrensende arealer er sterkt påvirket av fremmede hageplanter som har etablert seg som følge av langvarig dumping av hageavfall, næringslekkasje og forstyrrelser i jordsmonnet. Blant de mest problematiske artene er bulkemispel *Cotoneaster bullatus* og rødhyll *Sambucus racemosa*, som begge er vurdert til svært høy økologisk risiko.

Disse artene bidrar til å fortrenge stedegne plantesamfunn og redusere naturtypens økologiske funksjon. Dersom masser flyttes eller omdisponeres i forbindelse med anleggsarbeid, er det betydelig risiko for spredning av disse artene til nye områder.

Tabell 2: Fremmedarter observert og registrert etter 2005 i nærheten av planområdet.

kategori	Vitenskapelig navn	Norsk navn	artsgruppe
SE	<i>Acer pseudoplatanus</i>	platanlønn	Karplanter
SE	<i>Aruncus dioicus</i>	skogskjegg	Karplanter
SE	<i>Berberis thunbergii</i>	høstberberis	Karplanter
SE	<i>Cotoneaster bullatus</i>	bulkemispel	Karplanter
SE	<i>Cyanus montanus</i>	honningknoppurt	Karplanter
SE	<i>Hymenoscyphus fraxineus</i>	askeskuddbeger	Sopp
SE	<i>Impatiens parviflora</i>	mongolspringfrø	Karplanter
SE	<i>Sambucus racemosa</i>	rødhyll	Karplanter
HI	<i>Cotoneaster moupinensis</i>	mupinmispel	Karplanter
HI	<i>Prunus laurocerasus</i>	laurbærhegg	Karplanter
HI	<i>Symphoricarpos albus</i>	snøbær	Karplanter
PH	<i>Galanthus nivalis</i>	snøklokke	Karplanter
PH	<i>Pulmonaria rubra</i>	rød lungeurt	Karplanter
LO	<i>Erythranthe guttata</i>	gjøglerblom	Karplanter

SE - svært høy risiko, HI - høy risiko, PH - potensielt høy risiko

3. Mulige virkninger av tiltaket

3.1 Innvirkning på naturmangfold

Den planlagte utbyggingen vil medføre fysiske inngrep i et område som allerede er påvirket av tidligere grøfting, fyllinger og hagebruk, men som fortsatt har funksjon som del av et større blågrønt nettverk. Direkte vil tiltaket berøre deler av fuktenga i dalbunnen, som allerede er i sterk suksesjon mot kratt og ungskog, og vil komme nær rotsonen til ett av de store bøketærne i alléen langs Tveiteråsvegen.

Videre vil økt tette flater og endret terrengform kunne føre til raskere og mer konsentrert avrenning mot Nesttunvassdraget, med risiko for transport av finpartikler, næringsstoffer og eventuelle miljøgifter dersom overvann ikke håndteres korrekt.

3.1.1 Lysforurensing

Økt belysning knyttet til boligbebyggelse og uteområder vil kunne påvirke nattaktive insekter, flaggermus og fugl, særlig i randsonene mot Myravatnet og alléen. Slike effekter kan begrenses gjennom skjermet, retningsstyrt belysning med varme fargetoner.

3.1.2 Fremmede arter

Anleggsarbeid og masseflytting vil også kunne bidra til ytterligere spredning av fremmede arter dersom det ikke iverksettes strenge rutiner for håndtering av jord og vegetasjonsrester.

3.1.3 Økologiske sammenhenger i landskapet

I temakartet over sammenhengende blågrønne strukturer, vedlegg til KPA 2018, er det avsatt en økologisk korridor i retning nord-sør langs den østre siden av planområdet, se figur 3.1.

Figur 3.1. Figur fra KPA 2018, som viser modellert trekkevei eller økologisk korridor. Høye gjerder rundt forballbanen har sannsynligvis medført at denne korridorfunksjonen er redusert.

Det er satt opp et ca. 4 meter høyt gjerde i sørenden av fotballbanen - et gjerde som sannsynligvis har vært der siden fotballbanen ble anlagt. Dersom den økologiske korridoren fungerer som trekkvei, gjelder dette i så fall småfauna som kan passere gjennom eller over gjerdet.

3.2 Hensynet til arter og naturtyper

Tiltaket berører et område som inngår i et større landskapsøkologisk system med våtmarker, skog og kulturlandskap i tilknytning til Myrvatnet og Nesttunvassdraget. I henhold til naturmangfoldloven og Bergen kommunes veileder skal det vurderes hvordan tiltaket påvirker både rødlistede arter, viktige naturtyper, økologiske funksjonsområder og strukturer med særlig verdi.

3.2.1 Rødlistede arter og trær

Artskart viser at det er registrert en rekke rødlistede arter i influensområdet rundt planområdet, særlig knyttet til Myrvatnet og de tilgrensende våtmarks- og skogområdene. Dette gjelder blant annet våtmarksfugler som sivhøne *Gallinula chloropus*, vannrikse *Rallus aquaticus* og sandsvale *Riparia riparia*, samt sjø- og ferskvannstilknyttede arter som gråmåke *Larus argentatus* og fiskemåke (*Larus canus*). I tillegg er fugler som hønsehauk *Astur gentilis* og granmeis *Poecile montanus* registrert i nærområdet.

Våtmarksfuglene er funksjonelt knyttet til større, sammenhengende våtmarks- og skogsmiljøer rundt Myravatnet og videre østover, og ikke til selve planområdet.

Tiltaksområdet mangler egnede hekkeplasser, skjul og fødesøkingsområder for disse artene, og utbyggingen vil derfor ikke innebære direkte tap av leveområder for dem. Samtidig inngår området i et større grønt og blått landskapsrom som kan brukes til forflytning og spredning, særlig for fugl og flygende insekter. Denne funksjonen vil i begrenset grad kunne påvirkes gjennom økt bebyggelse, lys og menneskelig aktivitet, men vurderes ikke å bli vesentlig svekket dersom utbyggingen gjennomføres skånsomt og i samsvar med anbefalte avbøtende tiltak.

Ask *Fraxinus excelsior* er rødlistet som sterkt truet (EN) i Norge, hovedsakelig på grunn av askeskuddsjuke forårsaket av soppen askeskuddbeger *Hymenoscyphus fraxineus*. I planområdet og langs Haakon Sæthres veg forekommer flere asketrær som inngår i en smal stripe lågurtskog. Trærne er imidlertid unge og viser tegn på sykdom, og de oppfyller ikke kriteriene for å være verneverdige enkelttrær. Tiltaket vil kunne medføre fjerning av enkelte av disse, men dette vurderes ikke å ha betydning for artens bevaringsstatus lokalt eller regionalt, gitt den allerede omfattende sykdomspåvirkningen. Langs Tveiteråsvegen står det derimot flere svært store og gamle trær av bok *Fagus sylvatica* og parklind *Tilia × europaea*, med stammeomkretser på godt over 300 cm. Disse oppfyller kriteriene for bytrær etter kommuneplanens definisjon og representerer betydelige økologiske, landskapsmessige og kulturhistoriske verdier. Slike gamle trær har ofte et rikt artsmangfold knyttet til bark, død ved, hulrom og rotsone, og de fungerer som viktige strukturer i bynære økosystemer. Det ene boketreet som ligger nærmest tiltaksområdet har en rotsone som strekker seg inn på arealet som kan berøres av anleggsarbeid. Uten særskilt sikring vil dette treet kunne bli skadet av graving, massedeponering og jordpakking, med risiko for svekket vitalitet eller senere vindfelling.

3.2.2 Viktige naturområder

Planområdet ligger i nær tilknytning til Myravatnet og Rambjøra landskapsvernområde, som utgjør et viktig våtmarks- og landskapselement i området. Disse verneområdene berøres ikke direkte av tiltaket, men inngår i samme hydrologiske og økologiske system som planområdet. Overflatevann og grunnvann fra tiltaksområdet drenerer i hovedsak

sørover mot Nesttunvassdraget, men det finnes også overflateavrenning og økologiske forbindelser mot Myravatnet.

Nærheten til Myravatnet og hekkeområder for flere rødlistede våtmarksfugler gjør imidlertid at området økologiske verdier er sårbart for sprengningsaktivitet. Det anbefales derfor restriksjoner på sprengningsaktivitet i hekketida fra begynnelsen av april til ut juni - f. eks at det bare sprenges en gang i døgnet. Dette vil medføre en akseptabel belastning på hekkende fugler, og disse vil kunne gjenoppta ruging etter hver forstyrrelse. Det bør ikke sprenges når effektiv temperatur er lav, til dømes når det er under 12 grader og vind, eller under 8 grader uten vind. Slike forhold kjøler ned egg og fugleunger mye raskere, og forstyrrelse som fører til opphør i ruging vil derfor være mer skadelig.

Innenfor planområdet er det registrert en fukteng som, til tross for betydelig menneskelig påvirkning, fortsatt representerer et våtmarksrelatert natursystem med funksjon for fuktighetskrevede planter, insekter og smådyr. Selv om denne fuktenga ikke er rødlistet eller vurdert som en prioritert naturtype, bidrar den til å opprettholde lokal økologisk variasjon og fungerer som en del av et større sammenhengende grøntdrag i dalbunnen. Den smale lågurtskogen med ask langs Haakon Sæthres veg fungerer som en lineær struktur i landskapet og kan brukes som trekkområde for pattedyr og fugl. Selv om den er sterkt kantpåvirket og artsfattig, har den betydning som økologisk korridor i et ellers tettbygd område.

Samlet sett vurderes det at tiltaket ikke vil komme i direkte konflikt med verneområder, prioriterte naturtyper eller inngrepsfrie naturområder, men at det vil kunne påvirke lokale økologiske sammenhenger dersom det gjennomføres uten tilstrekkelige avbøtende tiltak. Spesielt gjelder dette forholdet til de store trærne i alléen, den gjenværende fuktenga og den hydrologiske forbindelsen til Nesttunvassdraget.

Figur 3.2. Bilder fra befarings. Til venstre ask med sykdomstegn i smal skogsstripe mot Håkon Sæthres veg. Til høyre bulkemispel i fukteng.

3.3 Vannressurser

Planområdet ligger i et topografisk og hydrologisk sammenhengende system som strekker seg fra Myrvatnet i nordøst via dalsøkket ved Tveiterås og videre sørover mot Nesttunvassdraget. Området ligger på marine sedimenter under marin grense, med et tykt og relativt tett jordsmonn som holder godt på fuktighet og samtidig muliggjør betydelig transport av finpartikler og næringsstoffer ved overflateavrenning. Dette gir området en naturlig evne til både å magasinere og filtrere vann, men også en sårbarhet for belastninger fra anleggsarbeid og utbygging.

Den eksisterende fuktenga i dalbunnen fungerer i dag som en lokal fordrøynings- og infiltrasjonssone. Under naturlige forhold ville en slik våtmark bidra til å bremse vannhastigheten, fange opp sedimenter og redusere transporten av næringsstoffer videre ned i vassdraget. Grøfting, utfyllinger og tidligere terrenginngrep har imidlertid allerede svekket denne funksjonen ved å senke grunnvannsnivået. Dette betyr at området i sin nåværende tilstand allerede har redusert kapasitet til å håndtere store nedbørsmengder og filtrere avrenning.

Etablering av ny boligbebyggelse og tilhørende adkomst, terrengbearbeiding og nye, harde flater vil øke andelen overflateavrenning og redusere infiltrasjon i grunnen. I anleggsfasen vil det særlig være risiko for transport av slam, leirpartikler og næringsrikt materiale ut av området, noe som kan gi midlertidig eller varig forringelse av vannkvaliteten i mottakende vassdrag. I dette tilfellet vil avrenningen ledes mot Nesttunvassdraget, som har høy verdi både som natur- og friluftsområde.

Selv om avstanden fra planområdet til selve vassdraget er flere hundre meter, kan finpartikler og oppløste næringsstoffer transporteres langt i et sammenhengende dreneringssystem, særlig ved kraftig nedbør. Uten tiltak vil dette kunne bidra til økt turbiditet, gjødsling og belastning på akvatiske økosystemer.

For å sikre at tiltaket ikke fører til forringelse av vannforekomstene, er det derfor nødvendig å etablere rensende og fordrøyende løsninger som ivaretar naturmangfoldlovens og vannforskriftens miljømål. Slike løsninger kan være sedimenteringskummer, åpne fordrøyningssoner, infiltrasjonsløsninger og vegeterte flater

som kan bremse vannstrømmen og fange opp partikler før vannet ledes videre ut av området.

Samlet vurderes det at tiltaket kan gjennomføres uten uakseptabel påvirkning på vannressurser og vassdrag, forutsatt at overvann og anleggs vann håndteres aktivt og i tråd med prinsippene for lokal overvannshåndtering og naturbaserte løsninger.

4. Vurdering etter naturmangfoldloven §§ 8–12

§ 8 – Kunnskapsgrunnlaget

Vurderingene i denne rapporten bygger på et godt dokumentert kunnskapsgrunnlag, bestående av feltbefaringer gjennomført i 2021, gjennomgang av Naturbase og Artsdatabankens Artskart, samt oppdatert rødliste- og artsinformasjon per januar 2026. Dette gir et tilstrekkelig grunnlag for å vurdere hvilke naturverdier som berøres av tiltaket, og hvordan disse kan påvirkes.

§ 9 – Føre-var-prinsippet

Selv om kunnskapsgrunnlaget vurderes som godt, foreligger det usikkerhet knyttet til hvordan økt utbygging, lys og endrede avrenningsforhold kan påvirke arter og økologiske sammenhenger i randsonene mot Myravatnet og Nesttunvassdraget. Denne usikkerheten håndteres gjennom krav om skånsom utforming, sikring av trær og naturstrukturer, samt tiltak for overvann og fremmede arter. Føre-var-prinsippet er dermed ivaretatt.

§ 10 – Økosystemtilnærming og samlet belastning

Tiltaket inngår i et område som allerede er preget av boligbebyggelse, infrastruktur og tidligere terrenginngrep. Den samlede belastningen på økosystemene vurderes derfor primært å være knyttet til fragmentering, økt lys og endrede vannforhold. Med foreslåtte avbøtende tiltak vil tiltaket ikke gi et vesentlig bidrag til ytterligere økologisk belastning i området.

§ 11 – Kostnadene ved miljøforringelse bæres av tiltakshaver

Tiltakshaver er ansvarlig for å gjennomføre nødvendige avbøtende tiltak, herunder sikring av trær, håndtering av fremmede arter og etablering av løsninger for sedimentering og overvannshåndtering. Disse kostnadene er en integrert del av gjennomføringen av tiltaket.

§ 12 – Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Tiltaket skal gjennomføres ved bruk av miljøforsvarlige metoder, herunder skånsom anleggsdrift i nærheten av verdifulle trær og naturtyper, begrensning av massetransport

og bruk av løsninger som reduserer avrenning, partikkeltransport og spredning av fremmede arter.

5. Konklusjon

Denne naturmangfoldrapporten bygger på et godt og tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag i henhold til naturmangfoldloven § 8. Grunnlaget omfatter feltbefaringer gjennomført i 2021, gjennomgang av Naturbase og Artsdatabankens Artskart, samt oppdaterte rødliste- og artsdata per januar 2026. Sammenstillingen av disse kildene gir et helhetlig bilde av planområdets naturverdier og dets plass i et større landskapsøkologisk system.

Planområdet ved Tveiterås ligger i et småskala, men økologisk sammenhengende landskapsrom mellom Myravatnet og Nesttunvassdraget. Innenfor og i nær tilknytning til området forekommer en fukteng på marine sedimenter, en smal stripe lågurtskog dominert av ask og en allé med store, gamle trær av bøk og parklind. Disse elementene gir området økologisk, landskapsmessig og i noen grad kulturhistorisk verdi. Samtidig er naturtypene i selve tiltaksområdet betydelig påvirket av tidligere inngrep, grøfting, næringspåvirkning og spredning av fremmede arter, og de har derfor begrenset naturfaglig verdi sammenliknet med mer intakte våtmarks- og skogssystemer i nærområdet.

Rødlistede arter som er registrert i influensområdet er i hovedsak knyttet til Myravatnet og tilgrensende våtmarker, åpent vann og større skogsområder, og ikke til arealet som foreslås bebygd. Det planlagte tiltaket vil derfor ikke medføre direkte tap av leveområder for truede eller nær truede arter. Ask forekommer i planområdet, men trærne er unge og i stor grad påvirket av askeskuddsjuke, og har begrenset betydning for artens bevaring lokalt.

De mest verdifulle enkeltstrukturene i området er de store, gamle trærne i alléen langs Tveiteråsvegen. Disse har høy økologisk verdi som leveområde for en rekke arter, i tillegg til stor landskapsmessig betydning. For å sikre at disse verdiene ikke forringes, er det avgjørende at anleggsarbeid og terrenginngrep planlegges og gjennomføres slik at rotsoner ikke skades og jord ikke komprimeres.

Utbyggingen vil innebære økt andel tette flater og endrede avrenningsforhold, noe som kan påvirke vanntransport og vannkvalitet i retning Nesttunvassdraget. Med bruk av sedimenteringsløsninger, infiltrasjon og lokal overvannshåndtering kan denne

påvirkningen imidlertid reduseres til et nivå som ikke strider mot miljømålene for vannforekomstene.

Samlet sett vurderes tiltaket å være forenlig med naturmangfoldlovens §§ 4 og 5, som omhandler forvaltningsmål for naturtyper og arter. Det foreligger ikke grunnlag for å kreve konsekvensutredning for naturmangfold, forutsatt at følgende hovedprinsipper legges til grunn i videre planlegging og gjennomføring:

- De store trærne i alléen sikres mot fysiske inngrep og jordpakking.
- Fremmede arter og forurensede masser håndteres på en måte som hindrer videre spredning.
- Overvann og anleggsvann behandles og fordrøyes før avrenning til Nesttunvassdraget.
- Begrensning på sprengningaktivitet.

Med disse forutsetningene kan tiltaket gjennomføres uten vesentlig tap av naturmangfold og uten å svekke områdets økologiske funksjon i et større landskapsperspektiv.

6. Kilder

Artsdatabanken (2018). Natur i Norge (NiN) – versjon 2.0. Artsdatabanken, Trondheim.

Tilgjengelig fra: <https://www.artsdatabanken.no/nin>

Artsdatabanken & GBIF-Norge. (2025). Artskart. Uttrekk 12. januar 2026, fra

<https://artskart.artsdatabanken.no>

Artsdatabanken: Rødlista for arter (2021) og Rødlista for naturtyper (2025)

Bergen kommune (2022) Veileder Naturmangfoldrapport

Direktoratet for naturforvaltning (DN-håndbok 13 / overgang til NiN-systemet)

Miljødirektoratet 2020. *Kartleggingsinstruks - Kartlegging av Naturtyper etter NiN2, 2020*

Mong (2021) Naturverdivurdering Tveiterås

Mong (2023) Tillegg til rapport